

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 6. Mortui loquentis atq[ue] ad vitam excitati, de innocentia,
testimonium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

Nonne lex naturalis precipit, quod ab alio oderis tibi fieri, ne tu alteri facias? Nolles Tob. 4. tu hac alios in te regula colloctionis iudicari, 16. cur igitur ipse lege tam prava iudicas uxorem tuam? non sineres tu hoc testimonio te de adulterij crimine vinci: Cur igitur in coniugem tuam eiusmodi & testis & iudex extitisti? Si vita hominis à tam leui coniectura pendet, S. Thom. 2. 2. q. 60. art. 3. & Calet. ibi. millies occidi meruisti. Praterquam, quod, ad aliquem in iudicio condemnandum ad poenam, certitudo requiratur, per idoneorum testium probationem. Quod quia tu neglexisti, reus innocentem damnauisti, neque iam illa est adultera, sed tu homicida. Itaque uxorem à poena absolue, tu poenitentiam age.

§. VI.

Mortui loquentis atque ad vitam excitati, de innocentia, testimonium.

Non facile in contrariū mouentur magni domini, & magni peccatores: illi ob superbiam, qua se putant errare non posse; isti ob contumaciam, qua obdurerunt. Quare cū Vdalricus Comitem verbis non posset corrigere, prodigio rem transegit. Ita igitur silentem est allocutus: Quandoquidem sermonibus nihil proficimus, visne errorem tuum agnoscere, si hoc, toto iam anno, emortuum

Y s

atque

atque effretum caput, quod uxori tue catenis,
 tamquam infame adulterij monumentum,
 & horrendum monile, ad collum alligasti,
 innocentiam suam loquendo reddiderit testatam?
 Quid hinc exciperet Comes? spondit.
 Sponsione facta, D. Vdalricus sacellanos ali-
 osque sacerdotes comites hortatus est, ut
 Deum ardentissimis votis rogarent, ne ad
 honorem nominis sui, ac populi circumstan-
 tis bonum (erant quadraginta in loco pra-
 sentes) antiqua renouare miracula dedig-
 naretur. Itum est in preces. Nec diu distulit
 exaudire seruum suum Deus, sed per ampu-
 tati capitis putrem iam linguam eius cemo-
 di vocem edidit. *Ego cum hac femina non pec-
 caui.* Quasi tonitru audiuisent, ita attoniti
 omnes steterunt. Sed D. Vdalricus etiam ca-
 dauer occisi iussit afferri, quod sub patibulo
 sepultum exhumatum est, & asseri imposi-
 tum in triclinium illatum, tum caput à mu-
 liere demptum ad trunci corporis pedes, de
 more proiectum est. Sed ô potentiam Dei?
 nemine manus adhibente, sponte sua à pedi-
 bus ad ceruicem accessit, illiq; ita repente
 coaluit, ut homo, duodecim menses mor-
 tuus, illico reniuiscens surrexerit, Comitem
 que in hæc verba compellârit: *Domine comes,*
innocentia

innocentissimam & integerrimam Coniugem
tuam iniuste indicasti, & indigno supplicio cru-
deliter afflixisti; nihil illa in te umquam pecca-
vit, sed tu in illam. Dicitur non potest, quis tunc
in omnium animis motus, quæ vox, qui
gratulantium atq; Deum laudantium exorti
sint clamores. Alij innocentium vindicem,
alij patientium coronam; alij derelictorum
defensorem Deum celebrarunt, qui *dedu-
cit ad inferos, & reducit*, alij deinde Vdatri-
cum ipsum laudibus extulerunt; alij deniq;
diuinæ providentiæ gratias egerunt, qui
talem hospitem adduxisset. Redijt tunc af-
flitissimæ dominæ color, redijt animus, &
decus; quam vberimè lachrymans, & ad
genua eius accidens Comes, veniâ suppli-
citer petitâ, tanto in thalamum honore, re-
cepit; quanta priùs ignominia iniuriâq; à se
se repulit ad canes, & repudiauit. Habita
est postea non solum in veneratione, ob in-
nocentiam, sed etiam pro sancta, ob patien-
tiam. Siluit enim toto anno, tam diriter tra-
ctata, neque umquam innocentiam suam
obtendit, neque viri iniurias accusavit; vt
hoc ipsum pro maiore miraculo sit existi-
matum, quòd femina illustri sanguine ori-
unda tantum dedecus; mulier delicatè enu-
trita

trita tam asperum vitæ genus potuerit æquanimiter tolerare; quàm quod alter sit ad vitam reuocatus. Et si enim hoc contra naturæ est leges; illud tamen plus quàm famineam exigit virtutem. Et vxorem quidem suam Comes recepit; Nobilem autem illum numquam de iniuria sibi illata questum (quòd in altera vita iusti iudicij diuini arcana inspexerit, & nouerit, cur Deus eam sibi necem parari permiserit) D. Vdalricus secum Augustam perduxit, vbi in æde summâ B. Mariæ dictâ consecrataque, Numini eiusque Matri gratijs agendis seruiuit, eo officij genere, quod Germani quidem dicunt *Stüelbrüeder* appellant, nos autem custodes templi possumus nuncupare. Post obitum autem S. Pontificis Vdalrici, ad sepulchrum illius, reliquum vitæ adhuc viginti septem annis prolongatæ, & in omni genere pietatis exercitiæ dedicauit. Ita hospitio receptus D. Vdalricus, matrem familias in gratiam mariti, maritum ad poenitentiam, Nobilem iniuste occisum ad vitam reduxit, ignominiam iniuriaque omni in maximam Dei ac ianocentum gloriam conuersâ.